

[Indenrigsministeren.]

det standpunkt, at dommerne supplerer sig selv. Vil man virkelig instituere i dette samfund en domsmagt, som supplerer sig selv, uden om folketinget, uden om alle øvrige forfatningsmæssige myndigheder, og som stiller sig over folketinget? Det er i sandhed udemokratisk.

Ordføreren for forslagsstillerne (Poul Dam): Hr. Gottschalck-Hansen betragtede disse forslag som en drilsk foreteelse og sammenlignede mig med Lorelei — han har ikke hørt mig synge, så ville han ikke have gjort det. Jeg ved ikke, om han i øvrigt har ret, for dette er ting, vi har arbejdet med temmelig længe, og vi er da nået så langt med nogle synspunkter, at vi har kunnet fremsætte disse forslag; der ligger ikke noget særlig drilsk i det, selv om denne tanke er så nærliggende med hr. Gottschalck-Hansens indstilling til tingene. Der ligger ikke nogen demonstration i, at forslagene blev fremsat den 18. februar, ikke mere i hvert fald, end hvad tilfældet er med en række andre forslag, som fremkom i februar måned, og hvoraf nogle måske blev fremsat med henblik på, at der skulle være kommunevalg. I hvert fald er det ikke sådan, at disse forslag har været genstand for nogen særlig opmærksomhed i pressen eller andre steder. De er omtalt så lidt, at man næsten skulle tro, at nogen ved aviserne havde lagt mærke til, at der skulle være kommunevalg.

Det er blevet sagt af flere, at befolkningen havde dømt jordlovene ved den noksom bekendte folkeafstemning i juni 1963. Jeg ved ikke rigtig, om man kan sige det med rette. Der er tale om, at befolkningen på grundlag af en fra den ene side ikke særlig kvik propaganda og fra den anden side en vel kvik propaganda traf en beslutning, som ikke blev bekræftet ved det følgende folketingsvalg, hvor man i valgkampen i meget høj grad henviste til folkeafstemningens resultat. De partier, som i 1963 var gået ind for disse jordlove, fik et flertal i denne sal og i vælgerbefolkningen ved valget i september 1964, og jeg tror, at forståelsen af, at mange stemte forkert ved den lejlighed, har bredt sig i ganske vide kredse. I hvert fald har man lov til

at tage rigtige tanker op, selv om befolkningen i en kort periode kunne vildledes.

Der er også blevet talt om grundloven og om ekspropriationsreglerne, og hr. Johan Asmussen og indenrigsministeren har ført hele spørgsmålet om domstolene og adgangen til at bedømme loves grundlovsrigtighed ind i diskussionen. Jeg er med indenrigsministeren ganske enig i, at folketinget må være øverste instans, og at de gamle ideer om magtens tredeling hører hjemme i en fuldstændig passé periode; det er tanker, som er fremkommet og kun er berettede under enevælden, som jeg tidligere har haft lejlighed til at sige til hr. Johan Asmussen. (Poul Møller: Da var der ingen tredeling!). Jeg vil ved lejlighed gerne holde et foredrag om det for hr. Poul Møller, hvis det skal være nødvendigt.

Hr. Gottschalck-Hansen tror ikke på den fulde grundskyld. Det vidste vi i forvejen. I og for sig er det jo rigtigt, at der ikke er fremsat så forfærdelig mange synspunkter her, som var uventede. Men det er for os alligevel et rigtigt princip, og vi har ved udformningen af dette forslag til fuld grundskyld lagt vægt på ét bestemt punkt, nemlig at den frygt for ejendomsskatternes indkomstvirkning, som tit har gjort sig gældende, og som tit har været med til at ødelægge vor ejendomsbeskatning og gøre den ringere, skal kunne fjernes, således at vi skal kunne få en ejendomsbeskatning, der skal have det, som vi har ejendomsbeskatningen til, nemlig til en formuevirkning. Der er ikke tale om, at vi her lokker med noget; der er tale om en erkendelse af, at denne frygt må fjernes, for at man kan få en ordentlig ejendomsbeskatning.

Jeg glæder mig over, at alle ordførerne har erklæret sig villige til at drøfte disse problemer i de udvalg, der formentlig vil blive nedsat, og at man fra alle sider har erkendt, at der her er væsentlige problemer. Sympatien for selve de tanker, der er nedfældet i de to forslag, har jo været noget varieret, men jeg er da i stand til at takke nogle af ordførerne, også for en temmelig positiv sympati for disse ting.

Gottschalck-Hansen: Når jeg beder om ordet, er det, fordi jeg gerne vil understrege en enkelthed, som fru Grethe Philip frem-